

အသံ

ဦးဘုန်း
(ဓာတု)

မန္တလေး

[နှလုံးသားပုံရိပ်အတွေးရသစာစု]

မောင်ညိုပြာ၏ အမှာ စာ

(၁)

ဆရာ ဦးဘုန်း(ဓာတု) စာအုပ်တွေရဲ့ ဆောင်ပုဒ်တွေက -

‘လူငယ်တွေပဲ ဖတ်ဖတ်၊ လူကြီးတွေပဲ ဖတ်ဖတ်၊

နည်းနည်းဖတ်ပြီး၊ များများ တွေးဖို့ ’ တဲ့ ။

ဆရာတက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင် စာအုပ်အဖွင့်မှာ တော့ -

“သစ္စာ”

“ငါ့စာ ဖတ်၍ ၊ မမြတ်တိုင်စေ၊ မရှုံးစေသား။

ပျင်းပြေနှစ်ခြိုက်၊ ထွေးဖွယ်ထိုက်စွာ၊ တစ်ပိုဒ်တလေ။

တွေ့ငြားပေမှု၊ စာပေကျေးကျွန်၊

ငါ့ဝတ်ပွန်ပြီ၊ ငါ့မွန်အမြတ်၊ ငါ့အတတ်ဟု ၊

စာဖတ်သူပေါ်၊ ခေါင်းကိုကျော်၍ ၊ ငါတော်ဆရာ၊

မလုပ်ပါတည်း”

တစ်ခါတုန်းက သူ့ခေတ် သူ့အခါမှာ နာမည်ကြီးသော စာရေးဆရာ တစ်ယောက် ကွယ်လွန် သည် ။ ကိုအောင်ဝေး၊ ကိုစိမ်းနီနှင့် ကျွန်တော် တို့ နာရေးကိစ္စအတွက် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ကြသည် ။ ထိုစာရေးဆ

ရာသည် Best Seller ဖြစ်ပြီး စာရေးပြီး ကားအကောင်းစားစီးနိုင်သော ရှားပါးစာရေး ဆရာ။ သူ့စာတွေက အနုအရွှာ သမုဒယ ချစ်ခြင်းဖွဲ့အလွမ်း၊ မျက်ရည်နှင့်အနမ်း။ အဆိပ်အတောက် တွေတော့မဟုတ်ပါ။ ညစ်ညမ်းမှုလည်း မရှိပါ။

ပန်းဖလက်တွင် ကောက်စာထည့်ဖို့ ကိုစိမ်းနီက တာဝန်ယူသည် ။

‘သူ့စာအုပ်တွေ အများကြီးမွေ့နှောက်ပြီး လိုက်ရှာတာ၊ စာနှစ်ကြောင်းတောင် မတွေ့ဘူး’ ဆိုပြီး ကိုစိမ်းနီက ကျွန်တော့်ကိုပြောသည် ။ ထိုစာရေးဆရာမှာ ဝေါဟာရတွေ။ အဖွဲ့အနွဲ့တွေ လှပသော်လည်း အတွေးအခေါ် ဒဿနတွေကင်းမဲ့သောသဘောမျိုး ကိုစိမ်းနီ၏ မှတ်ချက်တွင် ရှာဖွေ တွေ့ရှိရသည် ။

(၂)

ဦးဘုန်း(ဓာတု) စာအုပ်ထဲပါသော သူ့သူငယ်ချင်း ကိုကျော်ဆန်းအကြောင်းဖတ်ရတော့ ထိုလက်ဆောင်သည် စိတ်သဘောထားကောင်းမွန်မြင့်မြတ်သော လူတစ်ယောက်အဖြစ် ခင်မင် ချီးကျူးမိသည် ။ အရပ်က ၅ ပေ ၂ လက်မဆိုတော့ ကျွန်တော့်အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်သွားပြီ။ ကျွန်တော်လည်း အရပ် ၅ ပေ ၂ လက်မသမားဖြစ်သည် ။ အရပ် ၆ ပေကျော်ကျော်လောက် မိတ်ဆွေတွေကို ကျွန်တော် ချဉ်းကပ်ပြီး ပန်ကြားလေ့ရှိတာကတော့ ခင်ဗျားဆီက ကျွန်တော် ၃ လက်မလောက်ပဲ လိုချင်တယ် လို့ ပြောမိတတ်သည် ။ သူငယ်ချင်းတွေက အားပေးစကားပြောကြသည် ။ All Short Men Are Great တဲ့ ။ အရပ်ပုတဲ့ လူတွေဟာ ကြီးကျယ်တဲ့ လူတွေချည်းပဲတဲ့ ။

ဦးသန့်ကို ကုလသမဂ္ဂအတွင်းရေးမှူးအဖြစ် လျာထားကြောင်း၊ မှန်းထားကြောင်း သတင်း ထွက်တော့ ပြင်သစ်က သဘောမတူ။ အရပ်ပုလို့

တဲ့ ။ သည် တော့ ဦးသန့်က ပြင်သစ်ဧကရာဇ် နပိုလီယံဘိုနာပတ်ဟာ သူ့လိုပဲ အရပ်ပုတဲ့ အကြောင်းပြောလိုက်သည် ။

ကျွန်တော်က အရပ်ပုသည့်အပြင် နားကလည်း လေးသည် ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ပြောလေ့ရှိသည် ။

“ကျွန်တော့်မှာ ဆရာ ၄ ယောက်ရှိတယ်။ ဗီသိုဘင်နဲ့ ဒေါက်တာဟယ်လင်ကယ်လား၊ တိန်ရှောက်ပိန်နဲ့ လီနင်”

နားလေးတဲ့ လူနှစ်ယောက်နဲ့ အရပ်ပုတဲ့ လူနှစ်ယောက်။

ဦးဘုန်း(ဓာတု)နှင့် ကိုကျော်ဆန်းတို့ နှစ်ယောက် နာရေးကူညီမှုအသင်းမှာ လုပ်မှန်း အစက ကျွန်တော်သဲသဲကွဲကွဲမသိပါ။ အခုလိုသိရတော့ အလွန်လေးစားချစ်ခင်သွားပါသည် ။ ဆင်းရဲတွင်း နက်သော မြန်မာနိုင်ငံမှာ လှပသော နှလုံးသားတွေ အများကြီးလိုအပ်နေပါသည် ။

ပါးချိုင့်လေးများ နှင့် လှပသောသီတာ၊ ကိုဘုန်း၊ ကိုကျော်ဆန်းတို့ ကျောင်းနေဖက် သူငယ် ချင်းတွေအကြောင်းဖတ်ရတော့ လွမ်းစရာ၊ ဆွေးစရာတွေပါပဲ။ မိမိကျိတ်ပိုးခဲ့ရသော ရည်းစား ဟောင်းများကိုပင် သတိရမိလေသည် ။

ဆရာဦးဘုန်း(ဓာတု)က ကျူရှင်ဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်လေတော့ သူ့စာတွေထဲမှာ သူ့တပည့် တွေနှင့် အမေးအဖြေလုပ်ကြသည် ။ ကျောင်းစာတွေနှင့် မပတ်သက်သော လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေး အတွေး အခေါ်တွေပါသည် ။ သမိုင်းတွေပါသည် ။

“နာရေးကူညီမှုအသင်းတွေပေါ်လာတော့ အိမ်တစ်အိမ်မှာ လူတစ်ယောက်သေပြီဆိုရင် ဟိုအရင်တုန်းကလို ပူပင်စရာမလိုတော့ပါ”

ဟု ဦးဘုန်းက ဆိုပါသည် ။

မှန်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သောကာလများက လူတစ်ယောက်သေပြီဆိုလျှင် အလွန်ဒုက္ခများ တာပါ။ အားရပါးရပူဆွေးပြီး မျက်ရည်ကျဖို့ အချိန်မရဘဲ ရှာရဖွေရ၊ ပေါင်ရနံ့ရ၊ စီးပွားပျက်၊ ဘဝပျက်၊ အသည်းပျက်ပါပဲ။ ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြု၊ မင်္ဂလာဆောင်၊ ဟန်းနီးမွန်း၊ ကျူရှင်၊ စာသင်ကြားခြင်း စတဲ့ ကိစ္စတွေလို မလုပ်လည်း ဖြစ်တဲ့ ကိစ္စမျိုးမဟုတ်ဘဲ သေခြင်းတရားဟာ လုံးဝလုပ်ရမယ့်၊ ရင်ဆိုင်ကို ရင်ဆိုင်ရမယ့် ကိစ္စပါ။

The nature of human world that is the birth is just beginning of the journey that leads to death.

မွေးဖွားခြင်းဟာ သေခြင်းဆိုတဲ့ ခရီးရှည်ကြီး စတင်ထွက်ခွာတဲ့ ခြေလှမ်းပါပဲ။ နောင် အနှစ် တစ်ရာကြာတဲ့ အခါ လူသန်းပေါင်း ၇၀၀၀ စလုံး အိုမင်းသေဆုံးကြရမှာ ဖြစ်သည်။ အမှ ည့်လွန်ပြီး ကြွေကျမြေခကြရမှာ ပါ။

(၃)

ဆရာဦးဘုန်း၏ ဆောင်းပါးတွေထဲမှာ အလွန်စည်ကားသော ဈာပနတွေအကြောင်း ပြောကြ တော့ ဇာတ်ဆောင်အသစ် ကိုဘိုသန်းပါလာသည်။ အရှင်ဦးဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ၊ အရှင်ဇနကာ ဘိဝံသ၊ လူထုဒေါ်အမာတို့ ၏ ဈာပနများ သည် မန္တလေးတွင် အစည်းကားဆုံးသော ဈာပနများ ဖြစ် သည် ဟု ဆိုသည်။

ရန်ကုန်တွင် အစည်ကားဆုံးသောဈာပနအခမ်းအနားမှာ ဆရာဗန်းမော်တင်အောင်၊ ရုပ်ရှင် မင်းသားကိုဝင်းဦး၊ ဆရာမြသန်းတင့်၊ ယနေ့နောက်ပိုင်း ဆရာဦးဝင်းတင်ဈာပန၊ တွံတေးသိန်းတန် ဈာပန၊ ဦးနုဈာပနလည်း စည်ကားသည်။

ထိုအထဲမှ လူတန်းစားပေါင်းစုံ၊ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ လာရောက်ပို့ဆောင်သူတွေ အများ ဆုံး ဈာပနမှာ ဆရာဗန်းမော်တင်အောင်ဖြစ်ပြီး၊ ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးရင်ခွဲရုံမှ ကြံတောသုသာန်အထိ ဘတ်စ်ကားများ အတောင့်လိုက်ပြည့်နေသည်။ သူ့ကိုမိတာကျတော့ ဆရာဦးဝင်းတင်၊ NLD ပါတီ ဝင်တွေက အများ စု၊ ရေဝေးမှာ ။ ဗန်းမော်တင်အောင်က ကြံတောမှာ ။ ရုပ်ရှင်မင်းသားပြေငြိမ်းကျ တော့ ညဘက်မှာ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် သဂြိုဟ်လိုက်ရသည် ဟု ကြားဖူးသည်။ ။ ရည်ရွယ်ချက်တွေ၊ သဘောသဘာဝတွေကတော့ မတူကြပါ။ တန်ဖိုးသတ်မှတ်ပုံလည်း မတူကြပါ။

ကြုံကြုံကြုံ၍ ဖော်ပြပါရစေ။

ဆရာမောင်စွမ်းရည်၊ ဆရာမ ရွှေကူမေနှင်း၊ ဆရာခင်မောင်တိုး(မိုးမိတ်)၊ ရွှေမြိတ်သောင်း တင်နှင့် ကျွန်တော်တို့ သည် ကြံတောသီချင်းနား၊ တရုတ်သီချင်းအနီးတွင် နေထိုင်ခဲ့ကြဖူးသော လူများ ဖြစ်ကြသည်။ ။ ဝဂ္ဂီရုပ်ကွက်ဟု ခေါ်သည်။ ။ ကြံတောသီချင်းနှင့် ပေ ၁၀၀ လောက်ပဲ ဝေးသည်။ ။ တရုတ်သီချင်းနှင့်ကပ်လျက်။

ဆရာဦးဘုန်း(ဓာတု)၏ ‘ဘွဲ့’ နှလုံးသားပုံရိပ် အတွေးရသစာစုများ စာအုပ်ထဲမှာ ထူးခြား သောအချက်တစ်ချက်ကတော့ ကောင်းသတင်းနှင့်ရော၊ မကောင်းသတင်းနှင့်ရော ထင်ရှားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ၏ မွေးနေ့၊ ကွယ်လွန်နေ့တွေကို ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော်ကူးထားလိုက်ပါ သည်။

(၄)

ထို့နောက် အရူးကျော်ထူးအသုဘနှင့် အငြိမ်းစားအရာရှိကြီးတစ်ယောက်တို့ ၏ အသုဘ နှစ်ခုတွင် အငြိမ်းစားအရာရှိကြီး၏ အသုဘမှာ

အရူးကျော်ထူး၏ အသုဘလောက် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပို့ဆောင်ချင်သူမရှိ
တဲ့ အကြောင်း၊ သူ့ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားတပည့်တွေကို ချော့မော့ပြီး
အရာရှိ ကြီး၏ အသုဘကို စည်ကားအောင် ဖန်တီးခဲ့ရသည့်အကြောင်း
ရေးထားသည်။ ။

အသုဘတစ်ခုမှာ လိုက်ပါပို့ဆောင်သူတွေ အနည်းအများကြည့်ပြီး
သေဆုံးသူအပေါ် ချစ်ခင် မှု၊ သံယောဇဉ်ပမာဏကိုတွက်ဆ၍ ရနိုင်
သော သဘောမျိုးဖော်ပြထားသည်။ ။ အသက်ရှင်စဉ်မှာ လုပ်ရပ်တွေက
ခပ်ဆိုးဆိုး၊ မျက်နှာပေါက်ခပ်ဆိုးဆိုး၊ အထက်အားကိုးနဲ့ တိုင်းပြည်အ
ကျိုးဘာမှ မလုပ်၊ ကိုယ်ကျိုးအတ္တမှာ သာ စုံးစုံးမြုပ်၊ လာဘ်တွေကစား၊
မယားတွေကများ တဲ့ တစ်ဘဝစံ ပုဂ္ဂိုလ် တွေလေ။ ဆရာမကောင်း တပ
ည့်ခေါင်းနဲ့ ၊ တပည့်မကောင်းဆရာခေါင်းနဲ့ ဝါးစေ၊ ဝေစားနေတဲ့ လူ
တွေ သေတော့ ကမ္ဘာမြေကြီးထမ်းထားရတဲ့ အလေးချိန် အတော်လျော့
ပါးသွားမှာ အမှန်ပါပဲ။

ကျော်ထူးလို ရိုးရိုးသားသား တစ်မျိုးတည်းရူးတာ မဟုတ်ဘူး ။ တ
ဏှာရူး၊ အာဏာရူး၊ ဥစ္စာရူးတွေသေတော့ ဘယ်သူကများ
စိတ်ပါလက်ပါစေတနာဝေဖြာပြီး လိုက်ပို့ချင်ကြမှာ လဲလေ။ အလုပ်ဝ
တ္တရားရာထူးကသာ အငြိမ်းစားဖြစ်သွားတာ။ အာဏာရူး၊ ဥစ္စာရူး၊ တ
ဏှာရူးတာဝန်တွေ ကတော့ လက်ရှိထမ်းဆောင်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်တွေဆိုရင် သူ
တို့ ကွယ်လွန်တဲ့ အခါ အသုဘလိုက်ပို့ဖို့ မအားဘူး လို့ လူတွေက
အကြောင်းပြတတ်ကြရော။ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ အငြိမ်းစားအရာရှိကြီး
တွေ၊ လူအေး လူမှန်တွေလည်း ရှိတတ်ပါသည်။ သို့သော် လူနည်းစုသာ
ဖြစ်သည်။ ။

‘ဘွဲ့’ နှလုံးသားပုံရိပ် အတွေးရသစာစုများ စာအုပ်ထဲမှာ စက္ကူပန်းနှင့် ခရေပန်းတို့ ကို တန်ဖိုးယှဉ်ပြသတ်မှတ်ထားသည် ကို တွေ့ရ၏။

စက္ကူပန်းသည် အလှသက်သက်မျှသာဖြစ်ပြီး ဘုရားမတင် နတ်မတင်သည့် ပန်းအမျိုးအစား ထဲမှာ ပါသည် ။ ရန်ကုန်မြို့ လမ်းအလယ် ကောင်ကျွန်းတွေမှာ ပွင့်နေကြသည် ကိုတွေ့ရသဖြင့် လမ်းပေါ်ကပန်း ဟု ပင် ခေါ်ဖို့ ကောင်းသေးသည် ။ ထိုပန်း၏ ချို့ယွင်းချက်မှာ ပန်းပွင့်ကို ကိုင်လိုက် လျှင် နူးညံ့မနေဘဲ စက္ကူကိုကိုင်ရသလို အထိအတွေ့ညံ့ဖျင်းခြင်းဖြစ်သည် ။ စက္ကူပန်းမှာ အရောင် မျိုးစုံရှိသည် ။ တစ်ပင်တည်းမှာ ပင် သုံးရောင်ရှိအောင် ခေတ်မီနည်းများ ဖြင့် လုပ်ဆောင်ထားကြ သည် ။ ကြွေပြီဆိုလျှင် ဆရာဦးဘုန်းပြောသလို အမှိုက်ဘဝတန်းရောက်သွားတော့သည် ။ ချစ်သူတွေ သူတို့ စာအုပ်ကြားထဲ ဘယ်သူမှ မညှပ်ထားကြ။

ခရေကတော့ ကြွေပြီဆိုလျှင် အမှိုက်မဖြစ်ဘဲ လိုက်လံကောက်ယူစုဆောင်းပြီး ပန်းကန်ပြား လေးထဲထည့်ကာ ဘုရားပန်းကပ်ရသည် ။ ခြောက်သွေ့သွားသည့်တိုင် အနံ့မွှေးမွှေးသင်းသင်း ယိမ်းနွဲ့နေဆဲ။ ခရေပန်းခြောက်ကို သနပ်ခါးနှင့်ရောသွေးပြီးလိမ်းလျှင် အယားအယံပြောက်တတ် သည် ။ ခရေ၏ အရည်အချင်းတွေကတော့ နှစ်ရှည်အပင်ကြီးတွေ ဖြစ်ပြီး မြေဩဇာနှင့် ရေလောင်း စရာမလိုဘဲ သူ့သဘာဝ သူ့အစာရေစာကို သူ့ဘာသာ ဖြေရှင်းသွားသည် ။ ထို့ကြောင့် ခရေပန်းသည် အော်ဂဲနစ်ပန်းစစ်စစ်ဖြစ်သည် ။ အပွင့်တွေကို လိုက်ကောက်ကာ ကြိုးနှင့်သီပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဆံကေသာအထက်မှာ ခွေ၍ ဆင်မြန်းတတ်ကြသည် ။ ခရေကို မချစ်မနှစ်သက်သောလူမရှိ။ သူ့ရနံ့က ယဉ်ယဉ်ချိုချိုလေး။ ခရေကုံးကို အမျိုးသမီးတွေ ခဏခဏနမ်းတတ်ကြသည် ကို တွေ့ဖူးကြပေ လိမ့်မည်။ ဒါတင်ပဲလား၊ မလုံလောက်သေးပါ။ မရှိဆင်းရဲသားများ

ကြိုးဖြင့်သိပြီး ဈေးတွေ၊ ကားမှတ်တိုင်တွေမှာ လိုက်လံရောင်းချလျက်
ဝမ်းပူဆွာကို ဖြေရှင်းခွင့်ပေးသည် အထိ သဘောမနော ကောင်းသောခ
ရေ။

ပြည်လမ်း၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်နံဘေး၊ ဂျပ်ဆင်ဘုရားကျောင်းအထွ
က် တံခါးနားမှာ ခရေ ပန်းကုံးတွေ လိုက်လံရောင်းချနေသော အမျိုးသ
မီးကြီးထဲမှ တစ်ကုံး ၃၀၀ ကျပ်နှင့် ကျွန်တော် နှစ်ကုံးဝယ်သည် ။ တစ်
ထောင်ပေးလိုက်ပြီး စာနာသနားမိသဖြင့် ပြန်မအမ်းနှင့်တော့ဟု ပြော
လိုက် သည် ။ ထိုအမျိုးသမီးကြီး တစ်စုံတစ်ရာပြောသွားသည် ။ မကြား
၍ ကျွန်တော်စီးလာသော တက္ကစီ ဒရိုင်ဘာကို မေးရသည် ။

“အတော်ပဲ ဆန်ဝယ်ဖို့ ရသွားပြီ” တဲ့ ။

ပန်းကုံးတွေကို ကားဆရာကို ပေးလိုက်ပါသည် ။

ဆရာဘုန်းက ခရေကို ချီးကျူးထားသောကြောင့် ကျွန်တော် လှိုက်
လှိုက်လှဲလှဲထောက်ခံ သဖြင့် ယခုလို
အကျယ်တဝင့်ချီးမွမ်းလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည် ။ ခရေပန်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး
ဆရာကြီး မင်းသုဝဏ်၏ ကဗျာများကို အမှတ်ရမိပါသေး၏။

နှင်းဆီပွင့်

လယ်တောကအပြန်၊

ပန်ချင်တယ် ခရေဖူး ဆိုလို့ ၊

မောင်ခူးကာပေး

မနက်တုန်းဆီက

ကြော့ဆုံးကို မောင်မြင်တော့

သူ့ဆံပင် နှင်းဆီပွင့်တွေနှင့်၊ ဂုဏ်တင့်တယ်လေး။

မင်းသုဝဏ်၊ ၃၁၊ ဒီဇင်ဘာ၊ ၁၉၃၂။

နောက်တစ်ပတ်ကတော့ ရုပ်ရှင်နာမည်တောင် ဖြစ်သွားသော ‘ပန်းသည်’ ကဗျာ။

မောင်လေးရေ၊ ထပါတော့

ရောင်နီလာလှပေါ့

တစ်ကျော့နှစ်ကျော့ တေးကိုသီ

ငှက်ကြားနှုတ်ပလီ

တောင်ဆီနားက၊ ခရေပန်း

ပင်အောက်ကြိုင်းလို့ လန်း။

ဗန်းလေးယူခဲ့ မောင်လေးရယ်၊

သွားကောက်ချေစို့ကွယ်။

ပန်းသည် လုပ်စို့ တပြုံးပြုံး၊

ပန်းတွေ တကုံးကုံး။

မင်းသုဝဏ်

(‘တစ်ကျော့နှစ်ကျော့ တေးကိုသီ’ ရုပ်ရှင်ရှိဖူးသည် ။ ဝင်းဦး၊ တင်တင်မြ၊ ချိုပြုံးတို့ သရုပ် ဆောင်ကြသည် ။)

(၆)

ဆရာဦးဘုန်း(ဓာတု)စာအုပ်တွင် ပါရှိသော ဆရာဦးဘုန်းနဲ့ တကွ ကိုကျော်ဆန်း၊ ကိုဘိုသန်း၊ မသီတာ စသည် တို့ အပါအဝင် ကျောင်းသူ

ကျောင်းသားများအားလုံး
ဆုမွန်ကောင်းတောင်းလိုက်ပါသည်။ ။

ကျန်းမာချမ်းသာပါစေကြောင်း

လေးစားခင်မင်မှုများ စွာဖြင့်.....

မောင်ညိုပြာ

၇.၃.၂၀၁၆

ည ၁၁ နာရီခွဲ။

*

မနုဿိက ရင်ခုန်သံမှ နူးနူးနပ်နပ်ဘဝဆီသို့

‘ဘွဲ့’ နှလုံးသားပုံရိပ် အတွေးရသစာစုများ သည် ကျွန်တော့်ဘဝဖြတ်သန်းမှု၏ ပုံရိပ်အပိုင်း အစတချို့ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော်၏ မနုဿိကရင်ခုန်သံကို ဤအတွေးရသစာစုထဲတွင် တွေ့မြင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

မန္တလေးတက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝက ခင်မင်ခဲ့ရသော အလွန်အရပ်ပုသည့် ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းကျော်ဆန်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာရသော အတွေးစာစုဖြစ်ပါသည်။ ။

သူနှင့်ကျွန်တော်သည် ယခုတိုင် အလွန်ခင်မင်သည့် သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ။

အသက်အရွယ်တွေ ပြောင်းလာတော့ အတွေးအမြင်တွေလည်း ပြောင်းလာကြပါသည်။ ။

ကောင်းသောပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်ဖို့ ကိုယ်ဖတ်သောစာ၊ ကိုယ်လုပ်သောအလုပ်၊ ကိုယ်ပေါင်းသော အပေါင်းအသင်းပေါ်တွင် မူတည်သည်ဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။ ။ နူးနူးနပ်နပ်ဘဝတစ်ခုကို တည်ဆောက်ဖို့ ကျွန်တော်ကြိုးစားနေပါသည်။ ။

ဤ ‘ဘွဲ့’ ဟု အမည်ပေးထားသော ‘နှလုံးသားပုံရိပ် အတွေးရသစာစုများ’ ကို ဖတ်ရှုခြင်း ဖြင့် ကိုယ့်ဘဝဖြတ်သန်းမှုအတိုင်း ဆင်ခြင်တွေး

ဆကြည့်ကြပါစို့.....။

မေတ္တာအင်အားဖြင့်.....

ဦးဘုန်း (ဓာတု) မန္တလေး

၃၀-၉-၂၀၁၅

*